

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 345. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1838_599-txt-shoot-idm10266.pdf (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Da Skibene lettede, sagde Napoleon til Garden: "Grenaderer! Vi gaar til Frankrig, vi gaar til Paris." – "Kejseren leve!" var naturligvis Svaret, og 1ste Marts landede Napoleon med sin lille Krigshær ej langt fra Fréjus, hvor han ogsaa ved Hjemkomsten fra Ægypten først betraadte fransk Grund, og her plantede han da strax det trefarvede Flag og lod sin Proklamation til Armeen oplæse. Nu, m. H., De véd nok, jeg er ingen Beundrer af de oplæste Taler, og jeg har aldrig set Bogstaver begejstre Folk til andet end Snak; men naar man springer over Resten og tænker sig *det* levende udtrykt i Kredsen af de tusend vældige, hvad vi læser om Bourbonnerne: "Skulde *de* blive ved at regere, da maatte al Ting, selv Mindet om de uforglemmelige Dage, gaa tabt. Vi maa glemme, at vi har været Folkenes Herrer; men hvor kan vi taale, at nogen vil blande sig i *vore* Anliggender! Vi blev aldrig overvundne, det var kun to Rømningsmænd, der forraadte *vore* Lavrbær, deres Fæderneland, deres Fyrste, deres Velgjører. Saa griber da Ørnene igjen, som I bar ved Ulm og ved Austerlitz, ved Jena, ved Eylau og Friedland, ved Tudela, ved Eckmühl, ved Eslingen og Wagram, ved Smolensk og Moskva, ved Lützen, ved Warschau og Montmirail! Tænk I, at den Haandfuld Franskmænd, der nu er saa kry, kan udholde Synet af *vore* Ørne? Nej, de vil vende did, hvor de kom fra; og lad dem regere dèr, som de 346paastaar, de *har* regeret i nitten Aar! – Soldater! Kom da og stil jer under Hovedbanneret! Jeres Høvding lever kun med jer; hans Rettigheder er kun Folkets og eders; hans og eders Fordel, Hæder og Ære [er] én og den samme. Sejersgudinden skal følge os i Stormskridt, og Ørnen skal flyve med vort Folkebanner fra Taarn til Taarn, til Nôtre-Dame-Kirkens Spir; *da* kan I med Æren vise eders Skrammer, *da* kan I prange med eders Daad, da er I Fædrelandets Frelser;" – da var det Ord, som kunde henrive og maatte opflamme stærkere, jo klarere den første Spaadom gik i Opfyldelse.